

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Mennybemenetel

Egy templomba belépve fűrkészve keresem a főoltár mögött elhelyezett képet vagy szobrot, mely a védőszentet ábrázolja. Itt Szekszárd Belvárosban sokakat megtéveszt ez a hatalmas festmény. Első alkalommal én is hosszasan néztem, míg kibontakozott előttem a mondanivaló. Jézus feltámadva a halálból, felemelkedik a mennybe. Ez a Jézus egyszerre beszél nekem a búcsúzásról, a hazaérkezésről és az ítéletről. Mindig elbűvölt Jézus földi életének ez a befejező mozzanata. Templomunk képét Durlach festette 1857-ben. 1991-ben Nagy Kálmán restaurátor művész felújította. Bár a kép nagy és szépen ágyazódik be környezetébe, mégsem hivalkodó. Szélid színével szinte maga is azt sugallja: nem én vagyok a fontos, hanem az az élő Jézus, aki az oltáron megjelenik áldozatával kenyér és bor színében. Templomunk búcsúját, vagyis a mennybemenetel napját nem is szoktuk rendkívüli külsőségekkel megtartani. Számomra mégis ez az ünnep egyike a legkedvesebbeknek. Nagyon szeretem Brenner Nándor részkarát, melynek „Visszatérés” a címe. A feltámadott Jézus, sebével testén, kiterjesztett karokkal szinte beleolvad az Atya karjaiba. Körülöttük az angyalok és üdvözültek serege, hállával és örömmel. Befejeződött Jézus földi élete, melynek minden pillanata végtelen szeretetét hordozta az Atya iránt. Húséges volt és most joggal pihen meg az Atya ölében, ahonnan indult valamikor az időtlenségben. Lehet-e ennél boldogabb találkozást elképzelni, ahol a Fiú Atyjának örömmel mondhatja ki: mindent megtettem, amit kértél, itt vagyok. — Hitem és reményem szerint számomra is ez lesz a félelmetesen legszebb nap. Ezért olvasom gyakran valami benső boldog izgalommal Szent Pál apostol filippiekhez írt leveléből: „A mi hazánk a mennyben van. Onnan várjuk az Üdvözítőt is: az Úr Jézus Krisztust. Ő azzal az erővel, amellyel mindent hatalma alá vetet, átalakítja gyarló testünket és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez.” (Fil. 3,20–21)

Béla atya

Szentlélek

„Nem is hallottuk, hogy a Szentlélek létezik” – felelte Pálnak az a tizenkettő, akiket Efezusban tanítványként talált. János keresztésében részesültek. Az apostol oktatta, megkeresztelte őket szentségi keresztséggel és rájuk hívta a Szentlelket. (ApCsel 19,2–6)

A mai idők – vagy minden idők? – embere hasonlóan van a Szentlélekkel. Anyagszerű gondolkodásunk, testi életpályánk (akárhányszor az embert magát is a testével azonosítjuk), evilági életberendezkedésünk nemigen hagy teret a léleknek, a Szentléleknek. Észre nem vesszük és ezért nem is tudjuk, hogy Szentlélek létezik.

Pedig a Lélek a Szentháromságnak személyes egyede; az Istenségnek egyik meg-

nyilvánulása. A teremtéskor ott lebegett a vizek felett (Ter 1,2), tőle van Isten Fiának a megtestesülése (Lk 1,35), együtt az Egyházzal ő a világ történelmének beteljesítője (Jel 22,17)

A keresztény emberek élete: Krisztus (Fil 1,20). Jézus Krisztusnak élete pedig egészében a Szentlélek megnyilvánulása, fogantatásától kezdve. A Szentlélek kente fel harminc éves korában, hogy küldetését teljesítse. Ő indította csodatevésre. Jézus megígérte, hogy mennybemenetele után elküldi az apostolokra (az Egyházra) a Szentlelket.

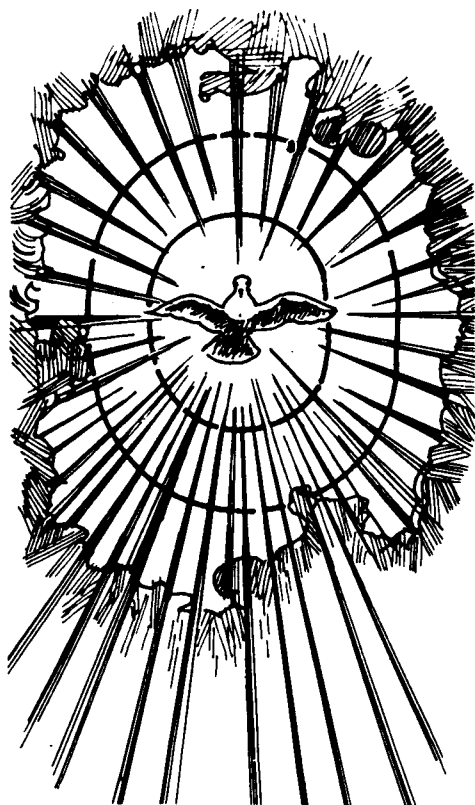
A Szentlélek működik az egész Egyházban és az egyes hívőben. Krisztusnak ígért jelenvalósága a világ végéig a Szentlélekben valósul meg. Ő világítja meg, hogyan is kell érteni Krisztus szavait, tetteit. Ő ad életet arról, hogy ez az élet igaz, valóságos és szent. A Szentlélek ösztökél finoman lelkünk mélyén, hogy küzdjünk a Krisztusi szeretet győzelméért. A Szentlélek hangolja össze Krisztus követőit, hogy élő közösségként, egymást szeretve, egyetértve, közösen folytassák Jézus küldetését.

A Szentlélek pünkösdi kiáradása nélkül – és működése nélkül az Egyházban a kereszténység legfeljebb gyenge ideológia lenne. (A gondolatok Dr. Szegedi László: Bevezetés a keresztény életbe c. hittankönyvéből)

Ne legyen a Szentlélek az ismeretlen isten számunkra! Az Atya és a Fiú mellett valljuk meg fennen, szóval és életviselésünkkel, a Szentlelket is: Hiszek Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben!

„Nem is hallottuk, hogy Szentlélek létezik” – felelte Efezusban az a tizenkettő, akiket tanítványként talált. János keresztésében részesültek.

Mím Ede
esperes – plébános
(Újváros)

Lelki jelenségek, a gyermek lelki fejlődésének előmozdítása

Vallásos vagy nem vallásos nevelés

A lelki jelenségek egy emberben sajátosan ötvöződött egyedisége a személyiség (intelligencia, érzelm, akarat, karakter, temperamentum stb.). Ezek a tényezők nem fejlődnek „fejfej” mellett, vannak olyanok melyek az egyénben jobban, illetve olyanok melyek sokkal kevésbé fejlettek. E miatt is van az, hogy nincs két egyforma ember – mint ahogy a költő mondja: a fának sincs két teljesen azonos levele – „az ember egyedi példány” keresheted térben és időben két azonos még nem élt (Kosztolányi: Halotti beszéd).

Valami csodálatos, hogy amikor elindul egy kis új élet, kezdi tapasztalni a Világot, gyűjti élményeit – ahogy gyűjti és ahogy raktározza-felhasználja-visszahat rá. Ezáltal formálódik, emlékein át csiszolódik, kopik, néha török.

Nem egészen olyan lesz a gyermek ahogy szeretnénk. Ahogy Kahlil Gibran iráni költő mondja „lelkük a holnap házában lakik”. Szeretnénk csak boldognak látni őket, de milyen furcsa – a szenvedések és csalódások formálják az egyént.

Vannak lelki tulajdonságok amelyek pszichológiai módszerekkel vizsgálhatók, megragadhatók: intelligencia, érzelmi élet, figyelem, emlékezet stb. Vannak amelyek indirekt módszerekkel elemezhetők – rejtett formában léteznek – sokszor az egyén számára sem tudatosulva – így rajzolás, élethelyzetekre adott válaszok, megelevenítő játékok révén közelíthetők meg. Marad még egy olyan réteg amely ugyan nagymértékben befolyásolja viszonyulásunkat az élethez és tetteinknek is irányt szab, mégsem tudjuk kivonni magunkat hatásuk alól. Freud munkatársa és művének figyelemre méltó „oldalhajtása C.H Jung jött rá arra, „bár individualista-egyedi-életünket éljük, de előmozdítói, képviselői – néha áldozatai – vagyunk egy u.n. kollektív szellemnek, amelynek korát évszázadokban számoljuk. Valójában nem teljesen saját fejünk szerint megyünk hanem egy fő cselekmény statisztái vagyunk a világszínpadon. Ez többekben érdekes, ijesztő, egyesekben félelemkeltő érzéseket, gondolatokat kelt, pedig sok igazság lehet ebben. Nem nullá-

ról indul el egy csecsemő, hanem az őstörvények, őserők, őstartalmak átöröklődnek. Valószínűleg a beszédfejlődés sem ért volna el ilyen magas fokot embernél, ha erre hajlamunk, „ráállásunk” nem lenne. Ugyanígy velünk születik a lelki mélységek megismerése iránti vágy, és a vallási élmény keresése.

A valláspótló tevékenységek (drogozás-alkohol) gyógyításában a legjobb eredményeket a valláson alapuló közösségek érik el. A vallási élmény egyszerűen kiüti az élvezeti szerek és ezek kölcsönhatása következtében fixálódott transz állapotok iránti sóvárgást. Ma már nem mosolygunk a biblia által leírt „démonok által megszállott” leírásán mert a drogozásban és bizonyos elmeállapotokban megvannak erre a reális lehetőségek.

A biológiai adottságokon kívül környezeti tényezők is hatással vannak a lelki fejlődésre. Ezek lehetnek a családi életből eredők. Hermann Alice mondotta, hogy a család az a hely ahol felmelegszünk, hogy egész életben ne fázunk. Persze az is igaz, hogy a gyermek egyedisége következtében csak feltételesen azonosul a családdal. Nagy felelősség, hogy „ne bukjunk meg a gyermekei áhitat mérlegén.” (Mikszáth) A mai ember e felelősség súlya alatt szorong, pedig elég „csak” rendesen élni és ezzel a mintával hatni. A gyermekekre viszont oda kell figyelni mint a pásztor a nyájra – énekrősítő visszatükröző szerepet betöltve ösztönözni kell még a legtehetségebbet is. A kamasz korban, illetve azon túl már ez az ösztönzés nem direkt úton megy, hanem lássa, hogy mit tekintünk értéknek, számunkra mi ad igazi örömet (családi béke, megértés, szép tiszta lakás, a kertben való foglalatosság, állatok gondozása, zene, olvasás, kirándulás, meghitt beszélgetések jó barátokkal egy-egy pohár jó bor mellett, vallási közösségekben való jó közérzet, sport, főzés vagy más hasonló egészséges hobby).

És a vallás? Be kell mutatni a gyermeknek Istent mint létező valóságot. Ezt a mondatomat bizonyára sokan megrökönyödéssel fogadják. Pedig egyszerű. Mesélni, később beszélni kell Róla, akkor ahogy ígérte jelen van. Úgyis a gyermekben benne

van az ez irányú érdeklődés. Később maga választ, de ha találkozott Vele – visszatérhet.

A másik környezeti hatás a korszellem. A lélekben az egyoldalúság egyensúlyt hoz létre. Ha a racionális, tudatos funkciók túlértékelődnek a nevelésben, a személytelen anyagi értékek túlhangsúlyozása kerülnek előtérbe és az érzelmi, etikai, esztétikai érték hordozók szerepe feledésbe merül a lelki és szellemi világ elfojtása jöhet létre (Jung) Gondviselés: II. János Pál esztéta professzor. Ha az egyensúly megbomlik kialakul az egoisztikus, hedonisztikus (csak az érzéki örömeknek élő) szellemiség, az önimádat társadalma. Ez létrehozhatja az elidegenedés érzését, felmerül az élet értelmének a kérdése (a 60-as évek Amerikájában a középiskolások fele drogozott). A szeretetet – annak helyes adagolását, gyakorlását meg kell tanítani fiataljainkkal. A vágyakozás után jön a szerelem. Amikor képesek vagyunk egymásért hosszú távon önzetlenül tenni „kedvébe járni”. A szexualis kapcsolat amely nélkülözi ezt az érzelmi viszonyt nem előbbrevivő, hanem ártó.

Soha nem látott igény van a Transzcendentális (a közvetlen tapasztalattól létező) világ megismerésére. A fiatalok sokat olvasnak erről és megpróbálnak így élni. Ez éppen olyan veszélyes lehet mint akinek tetszik a vegytan, nem ismeri a szabályokat, de kísérleteket végez. A vallások és azok képzett vezetői fogódzókat és viszonyulási pontokat adnak ahhoz, hogy valaki kisebb vagy nagyobb fokban ebben elmélyüljön és e szerint éljen.

Szeretném befejezni Jung gondolatával: Nevezheti az ember minden lehetséges néven ami rendelkezésre áll, de ha csak egy szemernyi bölcsesség lakik benne akkor lerakja a fegyvert és az ismeretlent ismeretlennel jelöli, vagyis Isten nevével. Ezzel bevallja alávettségét, tökéletlenségét és függőségét, de egyúttal tanulságot tesz amellett, hogy szabadon választott az igazság és tévedés között. (C.G. Jung Emlékek álmok gondolatok c. munkájából.)

A TÉKOZLÓ FIÚ

Április 20-án mutatták be a pécsi Hittudományi Főiskola hallgatói a Tékozló fiú c. rockoperát.

Jézusnak az a példabeszéde, ami a darab alapjául szolgált, egyrészt a bűnbánó ember lelkiállapotát, másrészt Isten végtelen irgalmát és szeretetét állítja elé.

A mű szövegét és zenéjét Iváncsits Tamás pécsi kispap írta; a rendező, a zenei rendező, a hang és fénytechnikus is kispap, a jelmezeket pedig a Teológia világi hallgatói készítették. A darab hanganyaga már kapható kazettán; s a közeljövőben jelenik meg videókazettán. A pécsi Egyházmegyei Könyvesboltban lesz megvásárolható. (Pécs, Hunyadi út 11.)

Az előadás után, mely rendkívül jól sikerült (teltház volt, 750-800 nézővel) Iváncsits Tamással beszélgettem.

– Hogyan jutott eszébe, hogy rockoperát írjon?

– Gyermekkoromtól kezdve írogattam dalocskákat. Arra azonban nem gondoltam, hogy ebből összefüggő, nagyobb darab is lehet. Az István a királynak köszönhetem, hogy ehhez a műfajhoz kedvet kaptam. A bátyám cibált el moziba, hogy nézzem meg a filmet, amely egészen magával ragadott. Nagyon megfogott az, ahogy Szörényi és Bródy összekapcsolta a rockzenét a mély vallásos tartalommal. Alkalmamnak láttam ezt a műfajt arra, hogy egyházi témát is megpendítsek rajta. Még egy művet hadd említsek meg: a Jézus Krisztus szupersztárt, melyből zeneileg sokat tanultam. 1988-ban készültem el a Betlehem c. rockoperámmal, ez a maga módján egészen szép volt; több helyen is előadtuk: Pécsen, Szombathelyen, Nagykanizsán. A Betlehem azonban egy ünnepkörhöz kötődött, és én olyant szerettem volna írni, ami bármikor előadható. Érettségi után kerülőutak következtek az életemben, majd Letenyére kerültem két és fél évre kántornak. Ez idő alatt született a Tékozló fiú, amely 1991-ben ké-

szült el teljesen. A munka kezdetén nagy segítségemre volt Kardos Ferenc barátom. Akkor azonban nem volt időnk arra, hogy felvegyük vagy előadjuk, mivel a papi hivatás Pécsre szólított. Az abaligeti Lämpás Kiadó vállalta, hogy sokszorosítja, kiadja és terjeszti. Többször is előadtuk már, Pécsen, Nagykanizsán, s most itt Szekszárdon.

– Miért pont a tékozló fiú történetét választotta témául?

– Ez a történet nagyon közel áll hozzám. Még senki sem írta meg ilyen hosszabb, énekes formában, pedig minden kor minden emberéhez szól, harsány és aktuális. Igé hirdetés ezt énekelni, előadni; a hit felébresztésének, továbbadásának egyfajta módja.

– Gondolja, hogy a mai világban is vannak tékozló fiúk és lányok?

– Sokan mondták már, hogy a darab előadása után magukra ismertek a tékozló fiú személyében. Egyszer egy leány azt mondta, hogy változtatni fog az életén, és éreztem: érdemes volt! Megérte a sok munka, a farszto stúdiófelvételek, és továbbra is csinálni kell. Utána kell menni az elvezett bárányoknak!

– Van valami, amit még szívesen elmondana?

– Dr. Bán Endre, a Teológia rektora, püspöki helynök kért fel, hogy nagybőjtben adjuk elő, hiszen a történet bűnbánati jellegű. Hadd említsem meg legfőbb támogatónk, dr. Czigliányi Zsolt prefektus atyát, aki sok dologban segítségünkre van: megszervezi az előadásokat, buszokat rendel, az anyagi hátteret rendez.

A Teológia előjárói is támogatják munkánkat. Mayer Mihály püspök atya is megtisztelte jelenlétével első pécsi előadásunkat.

Végezetül pedig megragadnám az alkalmat, hogy ezúton is megköszönjem a szekszárdi plébániának és a művelődési ház dolgozóinak nagy-szerű szervező munkáját, hogy ennyire kedvező feltételeket teremtettek; s a közönségnek, hogy ilyen szép számban megjelentek. A darab sikerében ennek is igen komoly része van. Öröm volt itt szerepelni, Isten fizesse meg munkájukat!

Lázár Edit

Bemutatkozik...

Mária Műve, a Focoláre lelkiesség

A Focoláre lelkiesség, amelyet VI. Pál és II. János Pál pápa a jelen egyház megújulásának legjelentősebb tényezőjének nevezett, Chiára Lubick nevéhez fűződik.

A focolár szó olaszul tűzhelyet jelent. A tűzhely meleget áraszt, amely a lelkiességnek is alapvető sajátossága: meleget, szeretetet árasztani magunk körül. Chiára nagyszerűsége abból a felfedezésből adódik, hogy az evangélium megélhető, életrevalható és mindenki számára megnyitja a szenttévalás útját. Az evangélium valóságot és megélhetőséget a bombázások közepette az óvóhelyen megbújva 1943-ban a háború alatt fedezték fel társnőivel együtt. A háborúban minden összeomlott, csak egyedül Jézus maradt örök értéknek, akit életük Ideáljává választottak. Egészen újként hatott az Evangéliumnak ez az igéje: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, én ott vagyok köztük.” (Mt 18,20) Emellett Jézus főpapi imájából az egység és a kölcsönös szeretet volt az, ami meghatározta a lelkiesség irányvonalát, Jézus Újparancsának a megélése pedig egészen hozzátartozik a lelkiesség profiljához: „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket.” (Jn 15,12) Ez, és a Szentírásból vett hasonló gondolatok az alapjai a havi életigének, amelyet Chiára el-mékedése alapján a lelkiesség tagjai napról napra megélenek.

Mi is itt Szekszárdon kéthetente hétfőnként jövőnk össze kb. tizenöten és a megélt ige tapasztalatait osztjuk meg egymással, énekelünk, megosztjuk egymással örömeinket, gondjainkat. Fontos az, hogy hétköznapjainkat járja át a kölcsönös szeretet valósága, amit Jézus kér tőlünk: „Bármit tesztek akár a legkisebb tesvéreim közül egynek is velem teszitek.” (Mt 25,40) Tudva azt, hogy ezt a szeretetet nemcsak egyedül, magányosan tesztem, hanem egységben a többiekkel, ez erőt ad az állandó újrakezdéshez és a jelen pillanat megéléséhez. Az esetleges kudarc

ellenére is a testvérek egysége és szeretete megóv a búskomorságtól, mert ami a focoláre lelkiesség tagjait kell, hogy jellemezze, az az öröm, ahogy a lelkiesség vezetője mondja: „Az öröm a focolárek egyenruhája.”

Havonta egyszer vannak ún. regionális találkozók, egynapos lelkinapok, amelyeken a lelkiesség tagjai találkoznak egymással a kölcsönös szeretet jegyében, és megosztják egymással az evangélium megéléséből fakadó életüket.

Évente egy alkalommal négynapos lelki gyakorlatra ún. Máriapolira (Máriavárosra) jönnek össze a lelkiességet élő keresztények, ahol valóban megtapasztalható a szeretet valósága.

Az idén Veszprémben lehetünk együtt

négy napot a kölcsönös szeretetben. Sok ember véleménye szerint az ember úgy érzi magát az ilyen találkozáson, mint a mennyországban, ahol szeretetben élünk Istennel és egymással.

Az ilyen lelki összejövetelek sok konkrét elhatározással záródnak, ami egy új lendületet ad az ige megéléséhez.

Fontos, hogy az Evangélium tapasztalhatóvá váljon, mert olyan világban élünk, melynek szüksége van arra, hogy tényeket lásson, mert ne felejtjük el, hogy mindig is a tények a legmeggyőzőbb prédikációk.

László atya

Így éltem meg az Igét

Egy évvel ezelőtt új munkahelyem lett. Vegyes érzelmekkel mentem, nem tudtam milyen lesz, de azt tudtam, hogy a legtöbb tőlem függ. Nekem kell elsősorban beilleszkednem, úgy kell viselkednem, hogy mindenkit szeretni tudjak. Közeledett Advent ideje.

Készültem a Karácsonyra a munkahelyemen is. Mivel irodában dolgozom, így összegyűjtöttem az összeadó szalag gurigáit. Ebbe pontosan beleillik egy közepes vastagságú gyertya. Este sütöttem süteményt. Reggel korábban mentem dolgozni, megelőzve kolléganőimet. Mindenki asztalára tettem egy szál gyertyát, süteményt és szaloncukrot. Közben érkeztek a munkatársak is. Találgatták, hogy ki volt az az Angyalka, aki itt járt? Hamar kitalálták, hogy én lehettem, mivel eddig ilyen itt még nem volt. Jó volt nézni, és érezni őket, ahogy meghatódtak.

A hónap igéje az volt: „Legyetek mindnyájan egy”. Ekkor megtapasztaltam, hogy valóban mindnyájan egyek vagyunk. A nap folyamán később Karácsonyi énekeket énekelünk, elégettük a gyertyákat. Igazán szép volt ez a nap.

Árki Tiborné

Hargitai Margaréta Szeretnék...

Szeretnék tartozni valakihez.
Szeretnék alkalmazkodni valakihez.
Szeretnék valakinek a szemébe nézni,
de tudom, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.
Szeretnék írni valakinek.
Szeretnék hozzábújni valakihez.
Szeretnék valakinek ajándékot adni,
de tudom, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.
Szeretnék táncolni valakivel.
Szeretnék menni valakihez.
Szeretnék valakinek az ágyánál ülni,
de tudom, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.
Szeretnék nevetni valakivel.
Szeretnék sétálni valakivel.
Szeretnék valakivel együtt ébredni,
de tudom, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.
Szeretnék ránézni valakire.
Szeretnék gondolni valakire.
Szeretnék valakivel együtt álmodozni,
de tudom, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.
Szeretnék örülni valakinek.
Szeretnék jól tenni valakinek.
Szeretnék valakinek a vállain sírni,
de tudom, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.
Szeretnék felolvasni valakinek.
Szeretném átadni magam valakinek.
Szeretnék valakiért akár meg is halni...
de hiszem, hogy a szeretet sohasem csak ennyi.

Egyházközségi naptár

Május 14. este 6 óra: bérmálás a Belvárosi templomban

Május 15-én vasárnap de. 10 óra: Gödöllőn GEN (dzsen) kongresszus, amelyen a mi fiataljaink is résztvesznek

Május 20-24-ig: Csíksomlyói zarándoklat

Május 21. de. 11 óra: Bíró László kanonok-plébános püspökké szentelése Kecskeméten

Május 21-én de. 11 óra: Ökumenikus istentisztelet a Belvárosi templomban

Május 22-én de. 11 óra: Német mise az Újvárosi templomban

Május 27. este 1/2 7 óra: Belvárosi templomban felnőttek keresztelese, elsőáldozása

Május 29. de. 11 óra: Bíró László kalocsai segédpüspök püspöki szentmiséje a Belvárosi templomban

Június 12-én: vasárnap Gödöllőn, a Család Éve alkalmából a focoláre lelkeség felnőttek számára tart lelkinapot. (További információ a káplán atyától)

Június 13-18-ig: Katolikus Iskola tábora Magyarherтелен - növények, szülők és nevelők

Június 17-én: pénteken délután Mecseknádasdtól gyalog zarándoklat a pécsi papszentelésre.

Június 18. de. 10 óra: Papszentelés a Pécsi Székesegyházban

Július 6-16-ig: Lourdes-Fatimai zarándoklat

Július 10-16-ig: Utazás Twellóba - ökumenikus kapcsolatok ápolása

Augusztus 13-19-ig: Hittanosok tábora Magyarherтелен

Az én elsőáldozásom

Gondolatok elsőáldozás előtt...

*Kedves Jézus!
Köszönöm, hogy megbocsájtod a bűneimet.
Kérlek, szépen, az elsőáldozáskor légy velem és hadd legyen az Enikő a párom és ne más. Bocsásd meg a rondán beszélő szavaimat, és a veszekedést. Biztos neked jobb, de nekem rossz. Anyukámnak is bocsájtsd meg a bűneit. És kérlek, hozd haza az apukámat. Kérlek segíts meg a tanulásban.*

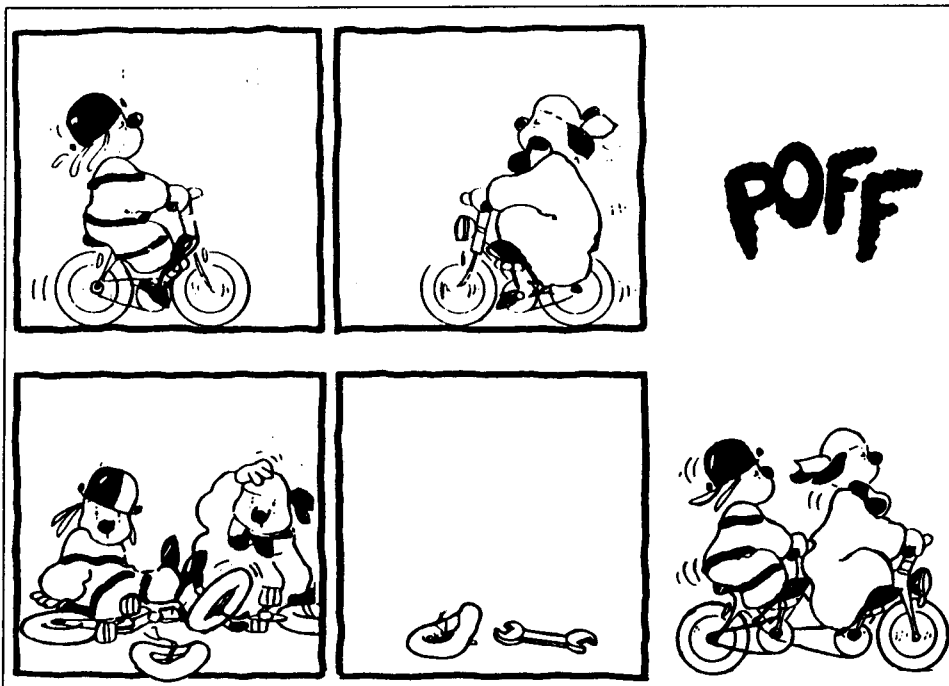
*Kedves Jézus!
Köszönöm, hogy minden nap velem vagy, és hogy vigyázol rám. Kérlek segíts, hogy az áldozás előtti nap bűnt ne kövessék el. Bocsásd meg, hogy néha megvetettelek. Bocsásd meg, hogy néha beszéltek a templomban. Hálát adok, hogy szerethettek.*

...és után

Az elsőáldozásomon ott volt az anyukám, a mamám, a másik mamám, a papám. Verset is mondtam. Szombaton gyóntunk másodszer. Az elsőáldozás után dobostortából én kaptam először. És volt barackos és meggyes sütemény is.

Nekem nagyon jó volt az elsőáldozás. Számomra ez nagyon sokat jelentett. Ott volt a két mamám, a két testvérem, az anyukám, apukám, az unokatestvérem anyukája is ott volt. Anyukám és apukám is volt már elsőáldozó. Akkor fogadtam Jézust a szívembe. Nagyon finom volt az ebéd. Amikor gyóntam, nagyon örültem, hogy tiszta lett a szívem. Kaptam egy nyakláncot, gyűrűt, könyvet, sok virágot. Megismételném még egyszer azt a napot. Örültem, hogy magamhoz vehettem a szentostyát. Nagyon örültem.

Először bementünk a templomba. És mindenki meggyónta a bűnét. Nagyon jó volt amikor kijöttem a gyóntatóból. Úgy éreztem, hogy Jézus velem van. Amikor bementem, a pap bácsi beszéde nagyon tetszett. Ezután mentünk áldozni, amikor megkaptam az ostyát, úgy éreztem, hogy Jézus a kicsi szívemben van.

A KIADVÁNY A SZEKSZÁRDI EGYHÁZKÖZSÉG
TÁJÉKOZTATÓJA
KERESKEDELMI FORGALOMBA NEM KERÜL.
AZ EGYHÁZKÖZSÉG TAGJAI ÍRTÁK ILLETVE SZER-
KESZITTEK.
SZEDÉS: SCHUBERT GRAFIKAI STÚDIÓ '94
NYOMTATÁS: PÁSKUM NYOMDA SZEKSZÁRD